

miko pole heidab Armenia ma, mis üks kõt-
ge ja wägga mägginne ma on. Kõigekõrgem
mäggi on seal Ararat, kelle otsa Noa laew
finni jäi. Sealt mäggiselt maalt tulli Noa
omma poegade ja nende perrefondadega
mahha laggeda Mesopotamia male, mis üks
wiljakandja ma olli Bratti ja Tiigri jõe
wahhel. Seal ellasid nemmad ja nende järg-
mised muist kui karjapiddajad, muist kui põl-
lomehhed; sest Noa, kes pärast upputust
weel mõnni sadda-aastat ellas, istutas wi-
na-puid, teggi nende kobaratest wina, ja
piddi ka sedda näggema, et se joma-aeg neid,
kes sedda liaste prukiwad, wässitab ja joob-
nuks teeb.

Kui innimesed jälle ollid sigginud ma peal
ja omma karjadega ennam ei wõinud liggis-
tiko ellada; wõtsid nemmad nõuks üht suurt
linna ehhitada ja üht tórni, kelle ots täewa
piddi ullatama. Sellega, ütlesid nemmad,
teme ennestele suurt nimme, mis iggaweste
tullega põlwe rahwa suus seisab, ja peale
sedda ei pillutata meid ka mitte laiale, sest

et sesamma tórni meid kokkojuhhatab. Agga
se ehhitus ei lāinud neil mitte korda, sest et
Zummala nõu järrele innimesed kõige ma
paiko ennestele asset piddid nõudma. Ze-
howa, ütleb pühha kirri, seggas nende kele-
murde ärra, ja et üks üht egga teine teist ei
mõistnud, jātsid linna ja tórni ehhitamata:
sepārrast anti selle linnale nimmi Pabel,
se on: seggatus. Lāksid siis omma karjadega
üks senna, teine tenna, ja aega mõda sündi-
sid neist mitmed pissikesed rahwa tõud,
kelle peamehhed ja kohtomõistjad esjotsast
igga perrefonna wannem olli, kuidas sedda
praegogi weel mitmis ma-ilma kohtades lei-
takse. Ommeti näitab, et seal maisel mail,
mis Bratti- ja Tiigri-jõe äres Asia maal, ja
Niluse jõe äres Egiptuse maal, mis kõige-
parremad põllo-maad ja pakso rahwast tās
ollid, innimesed, olgo sūnnitud ehk hea me-
lega, ühhe aintsu wallitseja kae älla ennast
heitnud. Need sinnatsed wallitsejad ollid meh-
hed, kes omma wahwuse pärast waenlase ja
mets-ellojate wasto ollid kuulsaks sanud, ehk